

YHTÄ JA TOISTA TULOXSISTA JA TOSIASIOISTA

„Pravdan” vuosipäivä panee väkisinkin jokaisen tietoisien työläisen (ja lisätkäämme, jokaisen tietoisien demokraatin) ajatukset kiintymään niihin *tuloksiin*, joita tämä johdonmukaisten demokraattien ja marxilaisten sanomalehti on saavuttanut työssään.

Kysymys työn tuloksista sitoutuu luonnollisesti kysymyksen siitä, onko Venäjän etumaisten työläisten valtaosa „Pravdan” kannalla. Sillä kun porvarillisille tilaajille lehti on tärkeä menekin vuoksi — samapa se, missä sitä levitetään, samapa se, liittääkö se yhteen tiettyä luokkaa ja mitä luokkaa, — niin marxilaiselle ja johdonmukaiselle demokraatille sanomalehti on tärkeä todella etumaisten luokkien *valistamisen* ja *yhteenliittämisen* välineenä.

Meille ei ole samantekevää, minne ja miten lehtemme leviää. Meille on tärkeintä *tietää*, palveleeko se todella Venäjän etumaisen luokan, s.o. työväenluokan, valistamista ja yhteenliittämistä.

Jotta *tietäisimme* sen, meidän täytyy etsiä *tosiasioita*, jotka voisivat vastata tähän kysymykseen.

Eri ihmisillä on erilainen käsitys tosiasioista. Porvarilliset lehtimiehet valehtelevat kainostelematta eivätkä esitä yhtään *täsmällistä*, selvää, tarkistettavissa olevaa tosiasiaa.

Liberaaliset työväenpoliitikot, likvidaattorit, jäljittelevät porvarillisia lehtimiehiä. Eräs heistä, eikä „kuka tahansa”, vaan itse F. D.¹⁹, kirjoitti „Lutsh”²⁰ lehden 57. (143.) numerossa:

...„Ei voida kieltää sitä tosiasiaa, minkä me ylpeydellä vaistoamme (kas, miten herkkävaistoisia ihmisiä!) jokapäiväisessä työssämme, että

meidän lehtemme („Lutsh”) on todella äänenkannattaja, jota kannattaa runsaasti yhdeksän kymmenesosaa Venäjän tietoisista, eturivin työläisistä”.

Tälle Hlestakoville tai Nozdreville sietää nauraa, ja niin „Pravda” on jo tehnytkin. Mutta pelkkä ivailu ei riitä. Työläisten täytyy oppia *itsensä* erittelemään tosiasioita ja tarkistamaan niitä, etteivät Nozdrevit voisi pettää työläisiä eivätkä näiden vähemmän kehittyneitä tovereita.

Entä miten tosiasioita on etsittävä ja tarkistettava? Parasta olisi saada selville „Pravdan” ja „Lutshin” levikki *työläisten* keskuudessa (eikä liberaalisen sivistyneistön keskuudessa, joka on miltei kauttaaltaan likvidaattoruuden kannalla). Mutta sellaisia tosiasioita ei ole saatavissa.

Etsikäämme muita tosiasioita.

Ottakaamme tiedot *työläisryhmistä*, jotka vapaaehtoisesti tukevat rahankeräyksillään „Pravdaa” ja „Lutshia”. Nämä tiedot *julkaistaan* molemmissa lehdissä. Ne ovat *tosiasioita*. Ne voi jokainen tarkistaa, niihin perehtymällä jokainen voi paljastaa Nozdrevit, joita lehtimiesten joukossa on niin runsaasti.

„Pravda” on jo kerran esittänyt (ks. lehden 80. numeroa vuodelta 1912 *) nämä tosiasiat puolen vuoden ajalta, nimittäin vuoden 1912 ensi puoliskolta, eikä kukaan ole voinut kumota näitä tosiasioita. Esitämme ne nyt *koko* 1912 vuoden ajalta ja vuoden 1913 ensi kuukautilta.

Vuodet	Kuinka monet työläisryhmät keräsivät varoja		
	„Pravdalle”	„Lutshille”	Moskovan työväenlehdelle ¹⁾
1912 vuoden 1. neljännes	108	7	—
” ” 2. ”	396	8	—
” ” 3. ”	81	9	—
” ” 4. ”	35	65	5
1913 1. ”	309	139	129
” huhtik. 10 päivässä	93	28	43
<i>Yhteensä.....</i>	1.022	256	177

Jokainen lukija voi tarkistaa nämä tiedot ottamalla esille „Pravdan” ja „Lutshin” sekä oikaista tätä laskelmaa, jos hän löytää siinä virheitä.

* Ks. Teokset, 18. osa, ss. 181—185. Toim.

Nämä ovat todella *tosiasioita*, jotka on hyvä osata erottaa herrojen F. D:n ja muiden „lutshilaisten” kerskailusta ja valheista.

Miten mainiosti nämä tosiasiat vahvistavatkaan „Lutshin” nozdrevilaiset viittailemiset yhdeksään kymmenesosaan, eikö totta?

Nuo „Lutshia” kannattavat „yhdeksän kymmenesosaa”, joiden joukkoon ilmeisesti ja avoimesti kuuluvat bundilaiset ja latvialaisten „huippukerros”, eivät ole „Lutshin” runsaasti *puolivuoti*sen olemassaolon aikana (vuoden 1912 viimeinen neljännes ja vuoden 1913 ensi neljännes ynnä 10 päivää huhtikuuta) saaneet keskitetyksi lehden ympärille *puoltakaan* siitä, minkä „Pravda” ja tuleva moskovalainen sanomalehti ovat yhdistäneet. Eikö se olekin oikea nozdrevilainen temppu, kun ilmeinen *vähemmistö* muutetaan „yhdeksäksi kymmenesosaksi”?

Työläisiä ympäröi joka puolelta sellainen porvarilehtien levittämän valheen meri, että heidän on hinnalla millä hyvänsä taisteltava totuudesta, opittava näkemään valhe ja kumoamaan se. Työväenpuolueen likvidoijain virheelliset katsomukset on tyynesti *kumottava*. Mutta moinen nozdrevilainen, julkea valhe, joka häpeämättömästi harhaannuttaa työläisiä, on tuomittava ja valehtelijat ajettava pois työväen keskuudesta.

Työläiset haluavat saada toimintansa yhtenäiseksi. Työläiset ovat oikeassa. Työläisten ainoana pelastuksena on yhtenäinen toiminta.

Mutta ajatelkaa, *kuinka* yhtenäisyys on mahdollista ilman vähemmistön alistumista enemmistön tahtoon? Jokainen käsittää, että ilman sitä ei yhtenäisyys ole mahdollista.

Siis jos likvidaattorit eivät olisikaan puolueen likvidoijia, on työläisten silti ehdottomasti tiedettävä, minkä *katsomusten* kannalla on enemmistö. Elleivät työläiset sitä tiedä, he eivät voi saada aikaan *toiminnan yhtenäisyyttä* (sillä sekä puolueeseen kuuluvien että puolueettomien työläisten on usein toimittava yhdessä).

Työläiset eivät voi luoda *omaa* puoluettaan käymättä armotonta taistelua kaikkea sitä valhetta vastaan, mitä tästä puolueesta levitetään. Ja jotta valhe voitaisiin paljastaa, on etsittävä *täsmällisiä* tosiasioita, tarkistettava ne ja harkittava tarkistuksen antamien tulosten merkitystä.

Tietoiset työläiset, likvidaattoruuden vastustajat, ovat taistellen hankkineet itselleen kiistämättömän etusijan työväenlehdistön luomisessa. He ovat taistellen hankkineet itselleen kiistämättömän, suuren enemmistön. He ottavat suuttumuksella ja halveksuen vastaan kaiken sen valheen, mitä tämän vakavan ja tärkeän asian johdosta levitetään.

*„Pravda“ № 92,
huhtikuun 23 pnä 1913
Allekirjottus: K. P.*

*Julkaistaan „Pravda“ lehden
tekstin mukaan*
